

VIBRACIÓ

Setmanari Catalanista Republicà

L'Esquerra en protegir els anarco-sindicalistes posposa Catalunya, el liberalisme i la República, al seu interès com a partit. Quan acabarà aquesta política subversiva!

FRANQUEIG CONCERTAT

ANY I

GIRONA, 13 DE FEBRER DE 1932

NÚM. 2

Partits - consciència

Els actuals moments són gràvids de tota mena de responsabilitats davant els canvis que es besllumen en un futur pròxim.

Comença per Catalunya una etapa més crítica, com més s'acosta l'hora en què haurà d'estructurar i governar la seva vida interna. Una etapa més delicada encara, que la iniciada a Espanya per la tramudació conseqüència del canvi de règim.

Cal, si és que tenim noció de la terra que trepitgem, que ens disposem ja des d'ara a obrar per quan l'Estatut sigui aprovat i que ens preparem a fer-nos dignes de l'altíssima transcendència d'aquesta autonomia que ja abastem amb la mà.

En aquesta tasca s'imposa el crear instruments que en forma de partits polítics encarnin i recullin els estats d'opinió que es formin, d'acord amb les diverses ideologies, temperaments, i sentiments que es produeixin en l'opinió viva del poble.

Per la nostra part, és bo de tenir en compte que la més notable de totes les virtuts i de tots els trets de caràcter d'un partit, és l'arribar a ésser una consciència, això és, que el contingut intern del partit i la forma externa de manifestar-se, assolixin una tal harmonia amb les exigències del moment que passa, responguin tan sincrònicament al batec de la consciència pública; interpetin tan fidelment tot quan possibiliti una assenyada actuació de govern, que sigui cosa fàcil l'obtenir que el partit sigui reflex de la consciència popular i sàpiga encarnar, a la vegada, aquesta consciència.

Amb aquestes premisses aplicades al moment actual, nosaltres creiem que el partit polític que ha de realitzar a Catalunya aquesta funció directiva i creadora de l'estat de consciència adequat, ha d'ésser aquell que a un més alt exponent de liberalisme estricte i sense desviacions, sàpiga unir una major sensació de responsabilitat i de capacitat de govern.

Un partit que alligat per experiències de gairebé un any ençà, tingui prou dignitat per a no cercar adreçament el favor popular aconseguït fàcilment enganyant el poble amb propagandes al roig i amb pro-

meses que no han de tenir compliment. Un partit que tingui prou sinceritat per a no predicar solament els drets dels ciutadans, sinó que prediqui també els deures que la ciutadania imposa. Un partit que tingui prou valentia per a condemnar tot excés demagògic o sectari, a la dreta o a l'esquerra, fins a risc d'una momentània impopularitat. Un partit que tingui l'altruisme de preocupar-se del bé del país, més que no pas del profit propi.

Els moments excepcionals del canvi de règim han passat ja i perquè la normalitat constitucional és el que hem de consolidar, per consolidar definitivament la República i Catalunya, cal que aquells moments excepcionals no tornin. Ja n'hi ha prou de revolucionarisme desbordat i vociferador; ara la revolució no s'ha de fer al carrer, sinó a les lleis. Ja n'hi ha prou de faralles extremistes; ara la revolució s'ha de fer construint i no demolint, parlant i no esgargamellant-se.

Ignorem quina serà l'estructura dels partits polítics catalans quan l'Estatut sigui aprovat. És possible que hi hagi mutacions considerables en els partits actualment en funcions, com és possible que agrupaments nous cerquin d'atraure l'opinió popular.

Sigui però el que sigui, sabem per endavant que la tònica del Partit Catalanista Republicà, en tant que és estricta consciència liberal i catalanista, tindrà un paper preponderant en el joc polític i serà un poderós element per a polaritzar una forta corrent d'opinió. I sapiguem això, sabem que els nostres afanys actuals en la organització i enfortiment del P. C. R. són d'una utilitat remarcable per Catalunya, aprofitables demà en raó de que hi ha d'haver un partit que sigui exponent de ciutadania, de catalanitat, de liberalisme i que ofereixi, sense extremismes, un nucli d'hommes de capacitat, garantia del bon govern que necessiten tots els pobles per a complir llurs destins i que necessiten més encara els pobles nascuts a una llibertat nova, obridora dels camins d'una etapa històrica d'amples horitzons.

J. DE CAMPS I ARBOIX

ANTENA

BAIXES AL P. C. R.

Amb motiu dels acords adoptats unànimement pels membres del Consell General del Partit Catalanista Republicà, que assistiren a la reunió anyal ordinària celebrada a Barcelona el passat diumenge, s'han donat de baixa del Partit el senyor Anguera de Sojo, el senyor Carrasco i Formiguera i algunes altres individualitats.

El fet és sensible en quan representa apartament d'hommes benemèrits, integerrims en catalanitat i ciutadans honorabilíssims, però també té com a contrapartida el de fixar millor el matís que el partit representa.

Ara és hora de fugir de l'equivoc definitivament. Ara és l'hora d'establir cercles homogenis, amb un mateix comú denominador de patriotisme en tots ells, però diferenciats per tot allò que diferencia ideològicament els homes, en tots els països del món que viuen una existència política normal. Ara és l'hora d'anar dibuixant la silueta de cada partit, per a acabar amb els estralls del confusionisme que pertorba bé massa les idees i les consciències.

En saludar als amics que se'n van amb una paraula plena d'amistós record, seguim el camí impertorbable, convençuts de què, com mai, tenim una missió a realitzar, una ruta a seguir i una causa que senyala la nostra raó d'ésser.

TARDES DE LLUM

Poques coses tan subtils com aquestes clares tardes d'hivern, qual el cel serà fa més blava la mar i es retallen distintament a contrallum els contorns dels arbres de la carena.

El vent dorm en els quadrants i externament també dorm la vida vegetal en les branques dels arbres. Perquè és tarda de festa no veieu ni sentiu cap signe ni cap batec del treball, que és llei de la vida.

Dirieu que la pau de la natura ja ha cristal·litzat en els vostres sentits i us ha ungit l'ànima amb l'oli de la serenitat. Us sentiu oblidats i oblidadissos; us sentiu entre la quietud de l'aire i entre el silenci ambient com si tot d'una siguessiu alliberats.

Amb aquesta sensació i ja filtrat en el vostre interior el món extern, beatífic i benigne, us sembla que us torneu més comprensius, i quan la flaire de marisc o la sentor de l'escorça de pi us ha penetrat endintre, aleshores veieu clares, coses que teníeu per obscures; aleshores sentiu com un doll d'humanisme us inonda fins esponjarvos el cor; aleshores teniu noció tangible que un contacte amb la natura i sobretot amb l'ànima del paisatge, us fa ésser més bons i us renova amb energies vitals imprevistes.

En experimentar tan benèfiques influències, pensàvem que si els homes de ciutat; que si els polítics en especial, copsessin, en aquestes hores de formidables responsabilitats, una part dels efectes sedants que deriven del coneixement de la natura en tot el seu esclat de glòria, com en aquestes tardes de llum, establiríem com una cosa normal la bonhomia de tracte, practicaríem millor els deures socials que damunt de tots pesen i ennobliem els nostres actes amb un sentit major de responsabilitat.

ENQUESTES DE "VIBRACIÓ"

La divisió administrativa de la Catalunya autònoma

PRIMER. CÒM CONCEBIU LA DIVISIÓ POLÍTICO-ADMINISTRATIVA DE CATALUNYA?

SEGON.— CÒM CONCEBIU LA DIVISIÓ POLÍTICO-ADMINISTRATIVA DE LA PROVÍNCIA DE GIRONA?

Per a iniciar la primera enquesta de Vibració sobre tema tan interessant com d'actualitat, hem començat per sol·licitar el parer, sempre intel·ligent, de Claudi Ametlla, governador civil de Girona. Agraint la deferència que el senyor Ametlla ha tingut, publiquem gustosament i honorats les seves paraules:

I

La meua concepció de la divisió político-administrativa de Catalunya, en el nou règim que felicitament va a començar per ella, és en ses línies generals semblant a la que propugnen la major part dels que s'han ocupat d'aquesta interessant qüestió: cinc o sis circumscripcions, departaments o cercles supra-comarcals: Barcelona dants a Puigcerdà i la Seu, amb capitalitat a Barcelona o no i el que són avui les altres tres províncies. M'inclino encara a crear una nova circumscripció pirenenca, formada per la Cerdanya, Urgells i terres circumdants de Puigcerdà; la Seu, amb capitalitat a Barcelona o no i el que són avui les altres tres províncies. M'inclino encara a crear una nova circumscripció pirenenca, formada per la Cerdanya, Urgells i terres circumdants de Puigcerdà; la Seu, amb capitalitat a Barcelona o no i el que són avui les altres tres províncies.

M'inclino encara a crear una nova circumscripció pirenenca, formada per la Cerdanya, Urgells i terres circumdants de Puigcerdà; la Seu, amb capitalitat a Barcelona o no i el que són avui les altres tres províncies. M'inclino encara a crear una nova circumscripció pirenenca, formada per la Cerdanya, Urgells i terres circumdants de Puigcerdà; la Seu, amb capitalitat a Barcelona o no i el que són avui les altres tres províncies.

Propugno aquesta solució, no solament per la raó que acabo d'exposar, sinó per moltes altres d'ordre pràctic i polític, i sobretot per una que reputo capdal pel nostre país.

Crec altament desitjable crear, al costat de la gran metròpoli que és Barcelona, cap d'un cos massa petit que és Catalunya, altres centres de població, els més grans possibles. Fer de Lleida una capital de la Catalunya occidental amb una població molt superior als cent mil habitants i augmentar, sinó en la mateixa proporció, en una menor, les altres ciutats de Catalunya, és, al meu entendre una de les obres més útils per a la futura estabilitat de Catalunya, pel seu equilibri econòmic i polític. Estimo que d'aquest fet transcendental en depenen resultats importantíssims en la vida de la nostra terra.

Sota d'aquestes circumscripcions ha d'haver-hi l'altre cercle entre el municipi i el departament: la comarca.

No crec que sigui factible adaptar la comarca històrica a la divisió administrativa, d'una manera absoluta. No hi ha cap geògraf que pugui dir els límits exactes, ni en molts casos aproximats, de la comarca. N'hi ha que han perdut llur figura; d'altres són excessivament petites; d'altres massa extenses. Però a desgrat d'aquestes dificultats, és possible adaptar la comarca als fins administratius, amb acoblaments, divisions i retalls, portats a terme amb el major respecte

a l'història, a la susceptibilitat comarcal i també i principalment a la funció político-administrativa que s'encomana a la comarca.

A aquestes comarques i a llurs capitalitats, els donaria també el major nombre de facultats, fidel als meus principis de portar la sobirania a totes les cèl·lules del cos polític, dividint l'autoritat fins al límit possible. Fidel també als ensenyaments d'ordre pràctic que he après en aquest Govern Civil, segons els quals repartir atribucions als òrgans avui menys importants de l'administració dona resultats amplemment satisfactoris.

No comparteixo en absolut el criteri dels que voldrien veure desaparèixer aquestes circumscripcions o departaments, creient que la comarca pot entendre's directament amb la capital de l'Estat. Ni políticament, ni administrativament crec viable una tal estructura de Catalunya. Mai la comarca no podrà mantenir els cossos tècnics i consultius i els òrgans de govern, que radicarien aleshores tots o la major part a Barcelona, no realitzant-se aleshores cap de les finalitats que anteriorment indico com a naturals i necessàries de la divisió departamental.

Així el Poder polític i administratiu aniria de la Generalitat i els seus cossos legislatiu, judicial i executiu, al departament per delegació d'aquesta i la comarca i en últim terme al municipi.

II

No sé si els legisladors catalans s'inclinaran a acceptar l'esmicolament comarcal, tal com es dona en certs indrets de Catalunya, o si voldran només acceptar les grans comarques, més definitives i delimitades generalment. Segons s'adoptés un o altre criteri, la divisió comarcal de Girona seria diferent.

Jo veig a les terres gironines quatre grans comarques ben característiques: Alt Empordà, Baix Empordà, Selva i Gironès i muntanya (aquesta darrera amb capitalitat a Olot: a base de la Garrotxa i el Ripollès).

Parteixo del supòsit, en aquest cas, de que la Cerdanya passa a integrar un altre departament, el Pirineu, de que he parlat, amb la qual cosa hom podria donar vida, amb les derivacions que la capitalitat administrativa suposa, a una contrada tan plena d'avenir com és el Pirineu Central català.

El riu Freser podria ésser el límit d'aquesta divisió.

Algú trobarà, segurament, que aquesta divisió departamental s'assembla massa a les antigues províncies, contra l'existència de les quals el catalanisme ha predicat sempre. Jo argüiré que el punt de vista catalanista no era d'hostilitat a l'existència de les províncies en quant aquestes eren divisions administratives, sinó en quant elles quatre venien a substituir l'unitat catalana, a trossejar Catalunya, desapareixent aquesta com a entitat política i fins administrativa, per a posar-hi en son lloc un dolorós i artificial esquartermament. Però ara, refeta Catalunya, una i tota, la divi-

Partit Catalanista Republicà

En la Junta general ordinària celebrada dissabte passat per "Acció Catalana Republicana" de Barcelona, foren elegits per a formar part de la directiva d'aquella entitat barcelonina, els senyors següents:

Josep Barbey, Rafael Closas, Ferran Cuito, E. Duran Reynals, Odó Hurtado, Amanda Llebot i Jaume Mestres.

En la reunió general celebrada per "Agrupació Catalanista" de Palamós, adherida al P. C. R., foren elegits per a integrar la Junta directiva:

President, Francesc Torrent i Ros; vicepresident, Leandre López i Pellisser; secretari, Miquel Prohies i Juani; vice-secretari, Joan Reig i Albosa; tresorer, Joaquim Ganigué i Serra; vocal, Rogeli Mont i Maruny.

En la reunió del Consell general del P. C. R. tinguda a Barcelona el passat diumenge s'aprovà la següent

proposició per unanimitat:

El Consell declara:

Primer.— Que referma en la seva totalitat l'ideari del Partit, contingut en la seva Declaració de principis de 22 de març de 1931.

Segon.— Que l'actuació parlamentària dels diputats a Corts pertanyents al Partit Catalanista Republicà relativa a la qüestió religiosa, degudament explicada la motivació de l'actitud personal de cadascun d'ells, respon al criteri liberal del Partit.

Tercer.— Que manifesta, no obstant, la seva disconformitat amb l'actuació del senyor Carrasco i Formiguera en quant ha estat i ha aparegut sovint deslligada de la disciplina del Partit i de les directives de la seva actuació.

Finalment, s'acordà, per unanimitat, reelegir els senyors Martí Esteve i Tomàs i Piera en llurs càrrecs del Consell directiu. Aquest organisme, per tant, continuarà format pels senyors L. Nicolau d'Oliver, David Ferrer, Martí Esteve, Carles Jordà i Josep Tomàs i Piera.

Monuments

A Aranjuez han decidit erigir un monument al nostre —(i al seu, és clar! — Tiago Russinyol.

Algun jove periòdic local n'ha fet retret a l'Ajuntament, per tal que la vila madrilenya no ens prengui per mà l'homenatge que Girona deu al seu pintor.

Jo recordo, parlant de monuments, la pregunta que em feu En Tiago davant la estàtua madrilenya al madrileníssim Campoamor. «Quantes arbes deu pesar aquest copalta de marbre? —El poeta de les Doloras en aquells moments tenia el posat del senyor antiquat, estret en un levitò passat de moda, que venia d'un enterrament de compromís. I penso amb el recel amb que des de l'altre món Russinyol deu vigilar el projecte.

I és que un monument sempre fa pietat. Barcelona, en això dels monuments, hi té la mà trencada. Aquell Pitarrà fent equilibris en el seu seient, damunt una xifra enorme; Aribau, vestit de les festes; Clavé, portant el compàs als vianants, des d'una bastida d'arpes; ens indiquen que els homes civils són ben poc estatuable. Els militars, al menys, queden més bé. No precisament per ells; els cavalls hi contribueixen molt.

I no és sempre per manca d'imaginació dels artistes. L'artista, que present que la moda li ha de fer malbé la estàtua, la temporada vinent, si la vesteix al dia, sol adoptar tota mena de precaucions perquè això no succeeixi. Li posa una túnica grega; la despulla; fa solament el bust; però sempre se li escapa alguna alegoria —sigui una nimfa grassa o un angelet amb una corona,—que el traïeix.

Nosaltres sentiríem que l'Ajuntament de Girona, suggestionat pels joves del setmanari alludit, encarregués a algun escultor local un monument d'aquesta faisó. (Sense el francès dels peus, i el trabucaire del costat, ja voldríem veure nosaltres, com ho faria, per tal que el monument fos ben gironí!)

Mes, i si reeixís?

Nosaltres que tan bé hem conegut a Santiago Russinyol; que portem molt d'ell en la nostra formació espiritual; que encara enyorem aquell home encisador, tan del nostre segle, senzill i complicat en la més bella paradoxa; el Russinyol romàntic i finíssim com un vel dels paisatges; el bohemi cul de café, escriptor de noveles picaresques; l'autor dramàtic que, com Molière i Shakespeare, dirigia i compartia el burgit de la troupe funambuleca que portava pels pobles les seves obres; nosaltres, nosaltres que sabem la seva íntima mane-

ra d'ésser, ens faria pena veure en les nostres places un monument sepulcral en honor seu, mal fos una placa de carrer —potser fins i tot bilingüe—: "Calle, carrer de Rusiñol". Però...

Però Girona deu el seu record a l'artista. Massa hem negligit el nostre deure! Per què, tan plàstica, tan dúctil com és la ciutat, no imagina un monument viu, alegre, escaient a ell i a nosaltres?

Algú ha parlat, i jo ho recullo ara de la nostra Devesa tan desordenada, tan abandonada, expoliada per tots els barbres ciutadans, —des dels dirigents tallant arbres, fins als últims dels dirigits trencant els bancs,—és encara el lloc més esponjós de llum i de beutat que té Girona. La ciutat antiga i la Devesa són els millors llocs que podem oferir al visitant; reconstruïm d'ensomni, oasi de pau, tan amats pels artistes.

Per què no s'ha pensat reproduir en algun indret de la Devesa una de les teles més notables de l'artista; amb els seus jocs d'aigua; amb la seva arquitectura de boxos o xiprés; un recó més de recolliment i un lloc ben gironí que parlaria només que de Santiago Russinyol; i en parlaria a tots els vianants i a tots els enamorats, a cada moment i per cada llum?

Per què no hi hem pensat en fer-li un monument tan adient a la seva obra?

Jo, en continuar el prec que feia a la ciutat l'amic setmanari alludit, ofereixo aquest projecte. No costaria gaire més que la bona voluntat de fer-lo. Després, encara que es negligís i s'abandonés, res hi faria: el temps mateix l'aniria embellint, i cada dia seria més fós en el record que Girona deu al seu pintor, la realitat del lloc i la fantasia de l'artista.

NARCÍS

La setmana

SANTIAGO DE CUBA

El món, a cada moment, ens ofereix nous exemples, que sovint, l'home, sumergit en el seu vanagloriament de supercreat, els oblida o els menysprea.

Quan Vibració veia les primeres llums, com a contrast, unes vides s'extingien a les Antilles de Centre-Amèrica. La illa de Santiago de Cuba era sòsmoguda per un terratrèmol, i aquelles cases blanques com la neu i caluroses com el foc, s'enderrocaven com una construcció de joguina.

D'aquí un temps, Santiago de Cuba, després de reconstruïda, serà possiblement una ciutat nova, millorada, urbanitzada "al dia"; haurà prosperat el que no haguera assolit fins molts anys més tard.

Però, pregunten-nos: la desorientació dels primers moments que han seguit al cataclisme, els sofriments i les misèries d'avui i que malauradament seguiran per un llarg demà, compensen l'acceleració vers l'estructuració d'una problemàtica ciutat model?

Hi ha dos camins per portar a terme una transformació: la convulsió o el cataclisme i l'evolució lenta, meditada, ferma i positiva.

L'exemple que ens ofereix la Natura amb el terratrèmol de Cuba ens dona medi per a meditar sobre la vaguetat i el problemàtic del futur d'una ciutatisme.

Quan la sort i l'audàcia hi acompanyen, no negarem que la convulsió pot ésser oportuna i en algun cas necessària. Mes, no hi ha dubte, que quan el seny domina i la raó ens guia, quan ens desenvolupem baix una tàctica no temerària i sobre voluntats nobles, l'evolució lenta és el camí per on s'hi avança poc a poc; és la ruta ampla que mai obliga a retrocedir; és la barrina que perfora el més resistent obstacle, deixant un pas obert que ningú pot taponar-lo.

Vibració neix seguint l'evolució lenta i positiva del catalanisme republicà a les comarques gironines; contrasta la coincidència del seu principi

EL PRINCIPI D'AUTORITAT

S'ha culpats els governs de la República de tenir majors condescendències amb els extremismes d'esquerra que amb els de dreta, quan uns i altres atemptaven per igual la vida del règim o al menys la seva pau.

El tracte, és cert, no ha estat fins ara equitativament el mateix; i això ha donat peu a que els esperits descontents o pessimistes constataessin una suposada claudicació del Govern davant la sospita de què no sortiria el "Buenos Aires", per l'amenaça de les organitzacions sindicalistes de promoure conflictes com a protesta de les deportacions anunciades.

El cas era greu de confirmar-se els rumors pessimistes, perquè posava el govern en una posició de feblesa i de manca d'equitat, que socavava la relació del principi d'autoritat que pel bé comú ha de mantenir l'integritat dels seus prestíjigs.

Sortosament, els auguris no s'han complert i dimecres el "Buenos Aires" féu ruta vers la mar. La tardança de la sortida fa honor a les autoritats de la República, especialment al governador civil de Barcelona senyor Moles, perquè fou deguda a estar fent-se una revisió acurada de tots els expedients dels detinguts, per tal de no incorre en un sol cas de deportació injustificada.

La previsió mereix elogis i fa créixer la confiança pública, perquè quan la justícia guia la mà dels governants, la moral ciutadana, com un baluard inexpugnable, defensa la vida de la República i consolida la pau dels esperits.

UN PROBLEMA AGUT

Pau Vila, l'intelligent geògraf, examinant les particularitats del darrer espasme revolucionari en les conques fabrils del Cardoner i Alt Llobregat, assenyala els perills de la invasió de gent del sud-est d'Espanya, que s'han estratificat sobre les capes autoctones sense infiltrar-s'hi gaire. És tanta l'abundor d'almerians i murcians en aquells indrets, que l'articulista explica com a simptomàtica l'anècdota que li contà una vella mestressa. Quan els revolucionaris anaven a trucar la porta d'una masia per tal d'apoderar-se de l'armament que hi hagués, l'hereu, ho i agafant la carrabina, digué, decidit a no lliurar-la: "Mare, són els castellans!"

Com a remei del greu problema, Pau Vila acaba el seu treball així:

"El fenomen neorgànic serà un factor de desordre mentre no sigui intervingut per l'obrer català. I aquest no es mourà mentre no se senti ajudat ciutadament i governamentalment per a desempallegar-se dels dictatorialismes del peonatge. Cal que el nostre obrer sigui ajudat en la tasca de fer-se mestre dels propis destins per una acció cultural ràpidament assimiladora de la munió forastera, i en els casos isolats d'inadaptació, per una acció policíaca de bandejament."

BARCELONA: 1.095.565

Amb un gest d'íntima satisfacció el Dr. Aiguader, alcalde de Barcelona, anuncià als periodistes que la capital catalana, segons dades del cens que es confecciona, assolia la xifra de 1 milió 565 habitants de fet, per 958.723 habitants de dret.

No podem nosaltres acompanyar el batlle barceloní en la satisfacció experimentada. Barcelona, s'ha dit i repetit en veritat, és massa gran per Catalunya. El fenomen de la macrocefàlia barcelonina és un altre greu problema de solució difícil.

Tributàries totes les terres catalanes de l'atracció desproporcionada que exerceix la gran ciutat, es depauperen amb contribucions excessives d'ordre demogràfic, a costa de la menestralia de les comarques i de la gent del camp, que com papellons incautes corren a cremar-se les ales en les llums de la prosperitat enganyadora de la gran urbs.

Reportatges de VIBRACIO

LA CONSTRUCCIÓ D'UNA AVIONETA SOBRE UN TERRAT. — UNA MOTO CONVERTIDA EN AVIÓ. — VOLARÀ "GIRONA" H.D. — M 16 ?

A finals de la setmana passada, el bon gironí fou agradablement sorprès per l'aparició d'una avioneta en el local d'un industrial que es dedica a la venda d'autos.

No cal remarcar, que l'exposició de l'aparell fou visitadíssima i que els més fantasiosos comentaris giraren a l'entorn del fet.

El públic, amb la seva atrevida fantasia, comentava apassionadament la paradoxica posició dels constructors, que sense disposar de tallers apropiats i camp d'atterratge, es llençaren a tal empresa.

Hom també comentava graciosament que actualment s'estava construint un nou tipus de submarí i que la major contrarietat que tenien els constructors és que Girona no tingué mar per a provar-lo. L'acudit fou molt celebrat.

Disposat a posar les coses en clar, per tal d'informar els nostres llegidors, hem fet les oportunes indagacions fins que hem pogut obtenir unes paraules d'un dels constructors, Albert Carandell, amb una modestia exemplar que l'honora molt, contestà amablement a les nostres preguntes.

— Els projectors i constructors de l'avioneta "Girona" — ens diu Carandell — som tres, Juli Ribas, Joan Reixach i jo. Fa cinc o sis anys, — en vindria jo allavors onze,— que a tots tres ens preocupava l'aviació. Volíem ésser pilots i començarem a construir un avió de molt reduïdes dimensions. Tots teníem aproximadament la mateixa edat, excuso dir-vos que no va acabar-se la construcció de l'aparell. Passà un petit temps i tornàrem a la feina, començant-ne un de dimensions més grans i que per manca de pesseges i també perquè no corresponia als nostres desitjos tampoc acabàrem.

—I com va ésser que fessiu aquesta? —Fa cosa d'un any i mig que ens subscrirem a un curset per correspondència que donen a Los Angeles (California) que permeté ampliar els nostres coneixements tècnics. Entre el que sabem per haver-ho llegit en llibres i revistes tots aquests anys que durà la nostra fallera i en aquest curset que ens costava 5 dòlars mensuals, ens llençàrem amb tot entusiasme a la construcció d'aquesta avioneta que hem vist exposada.

—Qui us va ajudar econòmicament? —L'Ajuntament ens donà 300 pessetes, defugint tota responsabilitat. Amb aquestes pessetes compràrem una moto de segona mà, que ens costà 150 pessetes, qual motor i rodes són les que porta l'aparell. Com podeu suposar, amb aquesta quantitat no hauríem pogut fer res, però hem trobat alguns industrials que'ns han obert crèdit i amb aquesta subscripció popular que hem obert, esperem que el poble de Girona ens permetrà pagar els deutes i fer unes petites millores a l'aparell. Tot plegat valdrà una vegada llest 2.000 pessetes.

—En quin taller l'heu construït? —En cap. Varem muntar-lo al terrat de casa meua, al carrer d'Ultònia.

—I volarà? —afegim nosaltres amb una mitja rialla escèptica. —Això és el que manca veure. —Però que us sembla?

El liberalisme concebeix la llibertat no com un do natural, sinó com un mitjà de desenrotllor. Els homes no neixen lliures, sinó que n'esdevenen, i es conserven lliures en tant que mantenen activa i vigilant llur autonomia; en tant que exerciten constantment llur llibertat.

ROSSELLI

LA SETMANA

de vitalitat amb el desgavell d'un cataclisme.

Que el seny i la comprensió de tots no ens facin variar de tàctica! Que la nostra nau faci via vers la consecució de les seves idealitats, sense que la tempesta i les convulsions li facin fer marrada...!

K.

—Jo crec que sí, en Reixach té ganes de provar-lo i jo també, però la gent diu que no ens el deixaran provar.

—L'ha vist algun tècnic? —Un tinent d'infanteria que ha estat a l'aviació ens ha fet dir que estava disposat a provar-lo; per ara no hem acordat res.

—I quan penseu fer-lo volar? —De moment no pot ésser, per no disposar de camp, cal esperar que tallin l'Userda, a l'istiu.

—Doneu-nos els detalls tècnics de l'avioneta. —Envergadura 7 metres, llargada, 5 m. Altura, 1'75 m. Cabuda de gasolina, 35 litres. Motor Harley Davidson, 16 H.P. Hi hem posat el nom de la nostra ciutat "Girona" i va retolat H. D. — M. 16, al timó les quatre barres catalanes i al mig d'elles les nostres inicials.

—I volarà? — repetim insistentment. —Nosaltres creiem que sí, manca fer-hi algunes petites modificacions, com posar-hi bateria, però creiem que volarà.

—I si la Generalitat us portés un pilot a provar-lo? —Per ara, no ens han dit res, però ens agradaria provar-lo nosaltres.

Una encaixada de felicitació, tanca la conversa i posa punt final a l'informació.

Entre boires, nosaltres albirem l'avioneta "Girona" amb una grossa interrogant al damunt posada pels comentaris ciutadans.

Volerà l'avioneta "Girona"?

BOTA

Un telegrama dels senyors Santaló i Quintana

Ahir els diputats per aquesta circumscripció senyors Santaló i Quintana, cursaren un telegrama al president del Congrés senyor Besteiro, per tal de fer constar llur vot en contra de la proposició presentada en la darrera sessió parlamentària pels senyors Balbontin, Barriobero i altres, en la que es protestava per la sortida del "Buenos Aires".

Ens plau vivament el gest dels diputats per Girona, que estimem s'inspira en el bé de la República i de Catalunya.

Carnet d'espectacles

TEATRE MUNICIPAL

Companyia lírica de Lluís Calvo: Debut del bariton gironí, Marian Pedrola, avui nit a les 10.

1.er La revista en 1 acte i 5 quadres, de Felip Pérez i el mestre Chueca: "La Gran Via".

2.on La sarsuela en 2 actes, de Romero Fernández Shaw i Mestre Guerrero: "La Rosa del Azafrán".

Per a demà diumenge 2 grandioses funcions.

TEATRE ALBENIZ

Avui nit i demà tarda i nit: "Santos del Inferno", "Revista sonora Paramount", "Don Juan Diplomático", parlada totalment en espanyol, per Cèlia Montalbán, Lia Tora i M. Faust Rocha. Dibuixos sonors "Soberano del Jazz".

SALÓ GRAN-VIA

Avui nit i demà diumenge, tarda i nit: "Ordenes Secretas", per Brigitte Helm i Willy Fritsch; "Champagne", per Betty Balfour i Joan Bradin; "La Brigada de Asalto", cinta de dibuixos animats, i "Noticiari Fox-Sonor".

COLISEO IMPERIAL

Avui nit i demà diumenge tarda i nit: "El Millón", interpretada per Anna Bella i René Lefevre; "Las siete llaves", por Richard Dix, pel·lícula sonora; "Romanza Sentimental", dibuixos sonors; "Cabaret embotellado", i Noticiari Fox.

Ajuntament

CARNET D'UN ESPECTADOR

Assisteixen, presidits per l'Alcalde accidental senyor Miquel de Palol, els regidors senyors Dalmáu, Busquets Ventura, Vidal, Pascual, Colomer, Ribas, Escatllar, Rañola, Vilardell, Cerezo, Busquets Norat, Bonmati i Tomás. Aprovada l'acta anterior es passa a la correspondència oficial, on es destaca una instància dels veïns del carrer del Dr. Ametller, demanant la construcció de clavaguera. Reallment, l'Ajuntament deuria venir obligat a la construcció de clavagueres immediatament d'obrir carrer. Passa a Foment.

Hi ha dictamen de Governació demanant concurs per a proveir dues places d'aprenent de matarife. S'acorda i passa a la Central per a que s'obri el concurs.

Un informe del tècnic municipal, promou un llarc i pesat debat, durant el qual les minories intenten treure partit contra l'actuació de la majoria per anar a l'ordre del dia com a dictamen, sense estar signat per cap comissió. Després de moltes intervencions, passa a la comissió de governació com a informe del senyor Secretari.

De Foment hi han cinc dictamens d'entre els quals sobresurten: un demanant l'adquisició de local-esbarjo per a l'escola de la Mercè, que queda damunt la taula; altre de conformitat amb una demanda del senyor Ensesa sobre urbanització, i un darrer denegant l'instal·lació d'una bàscula prop de la Biblioteca municipal.

Finalment hi han cinc dictamens de Foment, que s'aprova, per a construir una clavaguera des de la Rambla Pi Margall al Pont de Pedra i altra sobre urbanització de la Rambla Verdaguera i aplicació de les contribucions especials de millores.

Es passa a prec i preguntes i el senyor Dalmáu, fent-se eco d'unes ratilles de VIBRACIÓ sobre neteja pública, esperona la premsa gironina per a que col·labori a la tasca educadora del poble posant de manifest els deures dels ciutadans. Remarcà igualment recullint la suggestió d'un altre setmanari, que l'Ajuntament no havia descuidat l'homenatge a Santiago Rusinyol. Prenent peu a aquestes declaracions el senyor Ribas, d'Acció Catalana, al sumar-se al dit pel senyor Dalmáu, demanà es portin a cap els homenatges als grans patricis gironins Francesc Monsalvatje i Joaquim Boté i Sisó.

Amb una intervenció del senyor Vilardell, també d'Acció Catalana, demanant l'obertura del carrer d'Eximenis, i la firma de l'escriptura de la compra dels terrenys, que l'Ajuntament té acordat, s'aixecà la sessió.

El resultat positiu de la sessió última reflexa uns acords que podem dir ben orientats. Ens referim, primer: a la construcció de la clavaguera de la Rambla Pi Margall de suma necessitat i utilitat, moció feta per el nostre amic Vilardell. Segon: a les obres d'urbanització dels terrenys del senyor Ensesa i l'acabament de la urbanització de la Rambla Verdaguera, fent contribuir els propietaris afectats amb una petita aportació. L'acord acabarà amb el vergonyós estat actual de la Rambla Verdaguera, transformant-la en una de les vies més importants de Girona. I per últim cal remarcar l'orientació que senyala la Comissió de Foment en denegar permisos per a instal·lacions de bàscules i similars que no fan més que entrebancar i enlletjar la via pública.

Creiem ha estat una sessió profitosa.

FRIC

En el terreny constitucional, els catalans no partim del fet de Catalunya-nació. Partim del fet democràtic de la voluntat d'un poble, Catalunya, que té una personalitat pròpia, sigui del caràcter que es vulgui. Aquesta voluntat és el títol polític immediat que li dona dret a governar la pròpia vida.

(Rovira i Virgili)

Noticiari

Després d'una llarga tongada de temps esplèndid i benigne, des de dijous el temps ha canviat sofrint l'influència de l'onada de fret que s'estén per tota l'Europa occidental.

A Girona i ses comarques ha nevat copiosament aquest matí, baixant sensiblement la temperatura.

Se'ns assegura que dilluns vinent, l'Ajuntament de Girona, en compliment del què disposa la recent llei de secularització de cementiris, prendrà possessió del cementiri de Girona.

Els actes celebrats per a commemorar l'aniversari de la primera República es-vegeren molt concorreguts, en especial el miting hagut en el "Centre d'Unió Republicana" en el que parlaren els senyors Quintana, Santaló i Ruiz Funes. Presidí l'acte el senyor Pascual i la nota sobressortint fou l'entusiasme. Assistiren al miting representació d'altres organitzacions republicanes, com la del Partit Català-nista Republicà.

Al matí es repartiren bons als pobres.

Tot plegat una festa digne de la commemoració que es celebrava.

Ha vist augmentada la seva llar amb el neixement del seu onzè fill, el reputat catedràtic d'oftalmologia de Càdiz doctor Bonaventura Carreras, bon amic nostre.

Felicitats.

Ha mort, en avançada edat, a la nostra ciutat la mare del nostre benivolgut amic senyor Pere Solà i Baborés, deixant un clar record de les seves virtuts.

El nostre condol sincer a tota la família.

Ha clos els ulls a la llum, mossèn Enric Feixat, capellà de l'Hospital de Santa Caterina. D. E. P.

Dijous passat arribà a aquesta ciutat el diputat a Corts per la circumscriptió senyor Josep Puig d'Asprer, el qual ha visitat algunes poblacions, posant-se en contacte amb les organitzacions del partit radical.

Sigui benvingut.

Pel dia 18 està anunciada la vaga dels obrers de la fàbrica del senyor Coma i Cros, de Salt.

El governador civil gestiona la solució del conflicte amb l'interès i tacte en ell característics.

L'arranjament del conflicte presenta serioses dificultats. No cal dir com celebrariem la seva solució.

El proper diumenge a les 10 del matí la mutualitat escolar "La Educadora" d'aquesta ciutat celebrarà la reunió general ordinària. A més de l'aprovació de comptes es procedirà a l'elecció de càrrecs.

A l'Ateneu de Girona properament donarà un concert el senyor Dabau (piano) i Bataller (violí) amb un selecte programa.

Per haver-se esgotat la quantitat consignada pel servei de monuments artístics de l'Estat, han estat suspeses

Llengua pròpia, esperit propi, cultura pròpia constitueixen el gran fet nacional. Catalunya té aquests senyals inequívocs. Catalunya és nació. ¿Què hi fa que els textos oficials li dignin regió de la nació espanyola? Una Constitució i un Estatut duren anys. La cultura i l'esperit i la llengua d'una nació duren segles.

ROVIRA I VIRGILI

ANTENA

Contra el perill de la concentració sols hi ha una doble mesura: la de la Catalunya descentralitzada que fomenti la vida agrícola i augmenti el grau de benestar al camp, i la d'una acció de govern que restringeixi el corrent emigratori d'altres regions d'Espanya, que ja constitueix una invasió excessiva.

Per una cosa i altra és necessari que Catalunya, en règim d'autonomia política-administrativa, pugui aplicar remei als seus problemes amb llibertat de moviments i amb coneixement de causa. Això sí, que pot fer-ho l'Estatut!

UNA INJUSTICIA

Es corrent que els derrotistes, els espantats i els que senten enyor del passat, s'esquinsin les vestidures parlant de malastres de tota mena, que ens amenacen implacablement. No es recorden, però, que la causa dels mals que patim és el fruit lligití de la vergonya dels cinquanta anys de restauració borbònica.

La injustícia és notable: exigeixen que els homes de la República, en uns mesos, arrangin el que han desfet en uns segles els homes de la monarquia.

Així l'actual estat de les finances públiques, és conseqüència immediata de l'alegre i perllongada disbaixa administrativa dels anys calamitosos de la Dictadura, i que a l'igual que l'Estat, les Diputacions i els Ajuntaments passen la pena negra per a liquidar tantes aventures i tan desenfundades actuacions.

Cessin, doncs, els derrotistes en llurs jeremiades i abans d'alçar la veu o llençar una pedra, examinin el grau de culpa que els hi correspon en la debacle passada.

ELS APROFITATS

Lerroux és senyalat com una providència d'Espanya. No el Lerroux d'ahir que viu en el record de tots, sinó un Lerroux que els temps han canviat fins el punt de no ésser jaombra del que havia estat.

En besllumar les perspectives que els augurs assignen a l'ex-emperador del Paral·lel, volategen a l'entorn d'aquell polític insigne, una sèrie d'homes que havien estat fermes puntals de les averlades Unions Patriòtiques i Unions monarquiques. Cacles en bon ús encara; adoradors de tots els "Segismundos"; trapelles a mercè de tots els vents; escorrialles dels fons més averiats.

Amb les aportacions dels "ich i dels Pons i dels Bosch i d'altres especimens similars, el partit radical corre el gros perills d'esdevenir collectora d'aprofitats, missió que no desitgem pas a ningú, i per tant, tampoc la desitgem per Lerroux, fins ara fidel cumplidor de la paraula donada a favor dels drets de Catalunya.

L'ESQUERRA S'HA DE DESTRIAR

No pas amb sorpresa, però sí amb evident disgust s'han llegit les declaracions del senyor Companys en relació en la sortida del "Buenos Aires" conduint a Bata una expedició de deportats, participants per acció o inducció en els successos revolucionaris de la conca del Llobregat.

Les filtracions anarcoides en l'esperit d'alguns significats polítics de l'Esquerra republicana de Catalunya, és quelcom que ja depassa totes les previsions. Com judicar la visible protecció dispensada per homes que es diuen liberals a favor d'elements que propugnen una descarada i extrema doctrina collectivista? Com judicar la protecció notòria que donen uns homes que són republicans, a favor d'unes organitzacions que han desplegat una virulent campanya contra la República?

Creiem que l'explicació adequada solament pot trobar-se en dos fets: en el temperament d'aquests polítics que senten una inclinació nativa vers les fórmules demagògiques i en l'a-

les obres de restauració de l'històric temple del Monestir de Sant Pere de Camprodon. Les obres que fins ara s'hi han vingut realitzant sota la direcció de l'arquitecte senyor Jeroni Martorell han estat molt elogiades per tots quants han visitat l'esmentat temple benedictí.

Dimecres es va servir a les tropes del Batalló de Muntanya núm. 2 el repàs extraordinari en obsequi als soldats que prengueren part en les operacions per a reduir als sediciosos dels darrers successos del Cardoner i el Llobregat.

L'acte havia estat organitzat per "El Autonomista", per mitjà de subscripció popular. Hi assistiren les autoritats i els diputats senyors Santaló i Quintana.

Després de servit el repàs a la tropa, al Restaurant Norat, dinaren, invitats pel Governador, les autoritats i els caps del Batalló.

Per l'Audiència Territorial de Barcelona s'anuncia la vacant del càrrec de Jutge Municipal d'aquesta ciutat, per haver estat admesa al seu titular senyor Pelai Negre la renúncia oportunament presentada.

Han estat creades, amb caràcter provisional, les seglents escoles d'aquesta província. Colomé, una de nenes; La Sella, una de nens i una mixta al barri del Pasteral; Sant Martí, una de nenes; Palau Sabardera, una mixta; Viloví d'Onyar, una de nens.

La Superioritat ha acordat l'anul·lament de la creació definitiva de noves escoles a Begudà, Campdevàrol, La Junquera i Ripoll, per no haver estat presentades al Ministeri les còpies de les actes jurades corresponents.

El pròxim diumenge a les dotze del matí tindrà lloc a les Cases Consistorials l'acte de rectificació definitiva i tancament de l'allistament format per al reemplaçament d'enguany.

A Blanes l'"Aereo Club de Catalunya" inspeccionà els terrenys dels pins i platja de Sabanell, per a estudiar un projecte de camp d'aviació.

Sembla que l'Ajuntament posa interès en aquest assumpte a fi de donar les màximes facilitats per tal que es pugui portar a terme l'obra, que seria una remarcable millora per a la vila.

S'ha publicat una ordre disposant es convoqui concurs entre veterinaris per a proveir les places d'higienistes de les estacions sanitàries de La Junquera i Camprodon.

S'ha modificat l'ordre militar del dia 20 de desembre en el sentit de que existiran tres "Jefaturas" de Transports militars situades, dues a Reus i a aquesta ciutat que comprendran solament les citades places i la tercera, al cap de la Divisió, comprendran les províncies de Barcelona, Lleida, Tarragona i Girona, exceptuant, però, les dues places primerament esmentades.

El "Diario Oficial del Ministerio de la Guerra" ha inserit una circular disposant que el nombre de reclutes de servei reduït destinats a cos sigui el de 140 pel Batalló de Muntanya núm. 2 de guarnició a aquesta ciutat.

El Butlletí Oficial de dimarts publica les condicions particulars i econòmiques que, ultra les facultatives del projecte aprovat i de les generals per a les obres de camins veïnals de 22

de desembre de 1911 i en seu defecte de les generals de treballs públics de 13 de març de 1903 i de les contingudes en la Llei de 29 de juny de 1911, han de regir en la subhasta de les obres de construcció del camí veïnals de Sant Vicens de Camós a la carretera de Girona a Olot.

El tipus o preu que han de servir de base per a la subhasta és la quantitat de cent vuit mil quatre centes vuitanta tres pessetes noranta cèntims.

La fiança provisional que hauran de constituir els licitadors per concórrer a la subhasta serà la quantitat de 5.425 pessetes.

Han estat convocats tots els sindicats federats a l'Assemblea general ordinària de la Federació Sindical Agrària, que tindrà lloc, el dia 27 del corrent, a les 10 del matí, en el Palau Episcopal.

Simultàniament es farà la reunió general de les Caixes adherides a la Secció de Crèdit, per a tractar els acords reglamentaris designats en l'article 23 del Reglament de la citada Secció.

L'advocat de l'Estat ha informat favorablement l'expedient de la nova portada d'aigües a Puigcerdà.

Ara l'expedient serà enviat, per la seva tramitació, a la Divisió Hidràulica de l'Ebre, oficines de Saragossa, i més tard ha de traslladar-se a la Direcció General d'Obres Públiques de Madrid.

L'aviador senyor Marian Foyer, l'ànima dels vols a vela que tenen lloc a l'aeròdrom del Prat de Llobregat, dintre poc anirà, invitat pel Foment del Turisme de Puigcerdà, a aquella vila, per tal d'estudiar les possibilitats d'implantar aquella interessant branca de l'aviació.

L'Ajuntament d'Olot ha anunciat un concurs públic per a proveir els càrrecs necessaris per a crear una escola de segona ensenyança i d'estudis de comerç.

L'Ajuntament de Fortià ha pres l'acord de treure a subhasta la construcció de edificis escolars i habitacions per a mestres.

Pel senyor Fiscal de l'Audiència Territorial de Barcelona, ha estat nomenat delegat Fiscal del Jutjat de 1.ª Instància d'Olot, l'advocat senyor Ramon Llongarriu Català.

L'Ajuntament de Figueres ha acordat emprendre l'estudi per a la construcció d'un altre grup escolar en les millors condicions econòmiques possibles, emplaçat en un indret adequat a les necessitats de la població escolar, facultant a la Comissió de Cultura per a fer els treballs que consideri indispensables per a l'esmentat fi.

L'Ajuntament de Torroella de Montgrí ha acordat la construcció d'un nou escorçador, a quin fi ha adquirit un solar als afores de la població.

Es dona com a segur la visita del ministre senyor Alborno, a la vila de Blanes amb motiu del prompte començament de les obres del port.

NO ÉS QÜESTIÓ DE BON GOVERN NI D'ADMINISTRACIÓ; NO ÉS QÜESTIÓ DE LLIBERTAT NI D'IGUALTAT; TRADICIÓ: ÉS QÜESTIÓ DE PÀTRIA; NO ÉS QÜESTIÓ DE PROGRÉS NI DE CARNET D'ESPECTACLES

(Prat de la Riba)

Propostes de millores

No podria ordenar la Quefatura d'Obres Públiques que es repassessin els rètols indicadors d'arribar a Girona, que estan malmesos o destruïts?

No podria també ordenar que fossin repintats els rètols indicadors de cada poble, que estinguin en mal estat, a càrrec dels Ajuntaments si no pot suportar la despesa el pressupost de conservació de carreteres?

Està en un estat que necessita una reparació urgent el tros de carretera que corre al llarg de la luneta de Bourneville, des de el pas de la resclosa de Pedret fins a la part de la carretera de Sant Gregori que conserva l'Ajuntament.

Per cert que aquesta via fins el pont de la Barca vella comença a descompondre's i una repassada no l'iria malament.

El problema de l'habitació a Girona, és en tots els aspectes el més greu. Convindria que l'Ajuntament se n'ocupés seriosament, al menys en allò que no costa diners.

Un bon preliminar fóra una estadística que classificués les vivendes segons el grau del seu mal estat. Era una iniciativa ja proposada temps ençà, que el darrer canvi polític municipal va deixar enlaira.

Sr. Governador: en els espectacles cinematogràfics sovint algun mal educat molesta amb grolleries dites en alta veu als que tenen la desventura de trobar-se pels voltants d'aquells desaprofissats o es produeixen en altres formes incivilitzades.

No estaria de més, que excitessiu el zel de la policia i altres agents a les vostres ordres, per a posar mida als excessos d'aquesta mena i aplicar les sancions reglamentàries.

L'indústria suro-tapera

Han estat a Madrid els membres del "Comité Surer" senyors Pagès i Genís, expressament delegats pel dit Comité davant l'amenaça que hi ha de què França augmenti considerablement els drets d'entrada de les manufactures sureres, a qual efecte sembla que ja hi ha presentat un projecte de llei al parlament francès.

Els senyors Genís i Pagès, en nom del Comité entregaren al Ministre d'Agricultura una instància exposant els greus perjudicis que allò ocasionaria a la nostra indústria, ja prou flagellada i demanant que per tots els medis que es trobin a l'abast del Govern espanyol, aquest procuri que l'esmentat projecte no esdevingui realitat i en el seu cas prengui el nostre país les màximes represàlies comercials.

Les gestions trobaren franca acollida en tots els Diputats que componen el grup surer que es trobaven a Madrid especialment en els de les nostres comarques, havent estat favorable-

Informació esportiva

ATLETISME

Després d'uns quants mesos d'inactivitat el G. E. i E. G. ha reprès novament les tasques atlètiques.

Per al diumenge dia 21 es celebrarà un "cross" que tindrà el caire de campionat provincial i consistirà en uns cinc kilòmetres; el recorregut s'efectuarà en la Devesa i alguns carrers de la ciutat.

Com és de suposar hi haurà la classificació de tres categories. Els neòfits que hi prenguin part i es classifiquin entre els cinc primers llocs, és molt probable vagin a Barcelona a representar els colors del Grup en la gran prova "Jean Bouin".

Ens cal fer remarcar, que l'inscripció per a la cursa que tindrà lloc el dia 21, és lliure.

Un altre festival interessant serà la presentació de les senyorettes del "Club Femini d'Esports" de la ciutat Comtal, per al dia 28 del corrent mes. Diada en que es celebrarà l'aniversari del G. E. i E. G. Aquest festival que tindrà lloc en l'Estadi de Vista Alegre, consistirà en una sèrie de proves que més endavant ja anunciarem.

FUTBOL

Pel dijous passat, amb motiu de la commemoració de la proclamació de la primera República, a l'Estadi de Vista Alegre, estava anunciat un partit de futbol que prometia ésser molt interessant, entre el "Girona F. C." i "Catalunya F. C." de Barcelona. Però el mantell blanc de la neu cobrí més o menys el nostre paisatge i els aficionats al futbol es perderen un bon encontre, ara que escassegen tan a la nostra ciutat. Esperem que la Junta del "Girona F. C." farà gestions per a que aquest partit pugui celebrar-se en data propera.

El proper diumenge dia 14, a les 8 de la vetlla, tindrà lloc en el "Restaurant Norat" un sopar-homenatge a l'equip reserva del "Girona F. C." per haver guanyat el títol de "Campió provincial" grup B, sense perdre cap partit.

E. M.

ment acollides les demandes dels fabricants surers.

La Gasetta publica una ordre d'Agricultura concovant una conferència per a aconseguir l'assessorament per a la millora i defensa dels interessos surers, i en la qual hauran d'estar representades les entitats següents d'aquesta província:

Associació Forestal de la província de Girona, de Girona.

Comité Suro-Taper de Catalunya, de Palafrugell.

Cambres de Comerç de Palamós i Sant Feliu de Guixols.

Foment Industrial i Comercial, suro-taper, de Palafrugell.

fany egoista de conservar el suport electoral d'uns elements que creuen els hi són necessaris.

Greus són una i altra d'aquestes coses. Greus en sí mateixes i en el què signifiquen.

Avui i demà es reuneix el Congrés de l'Esquerra republicana i cal esperar el seu resultat, a fi de veure si el confusióisme acaba o persisteix; a fi de veure si aquest partit governant neteja fons o s'entesta en contenir una barreja inexplicable d'homes liberals i demagogs; de principis netament burgesos i de procediments clament anarquitzants.

Si l'actual estat perdura, a ciència i paciència dels nombrosos elements sanejats del partit, haurem de deduir per ells i pel bon sentit polític dels catalans una trista conseqüència.

RUIZ FUNES

Ruiz Funes és un home exquisit, obert a totes les inquietuds, apte per a totes les comprensions. Diríem que és el representant autèntic de la nova Espanya. Parlant amb l'il·lustre catedràtic, veieu que viu atentíssim a recollir el fet divers que es produeix a son entorn, sobretot si té un matis català legítim.

En l'esperit selecte de Ruiz Funes, l'observació que es forma deu seguir un procés de tamisació acuradíssim, a través d'una sèrie de mecanismes espirituals magníficament articulats, que garbellen el producte observat fins a destriar del tot el gra de la palla i del boll.

Tenim la sensació de que si Ruiz Funes fos català seria un catalanista liberal i republicà com una casa, i en fer-lo nostre ideològicament ja compreneu que li retem el màxim honor i el màxim homenatge.

Orador magnífic, expositor clar i vibrant, el discurs que pronuncià dijous a la vetlla en el saló de conferències de la "Biblioteca Municipal" fou un model de precisió, de dicció i de claredat, fent assequible a totes les intel·ligències una qüestió tècnica i fent-ne l'exposició en forma que convertí en amenós un problema ardu.

Amb homes com Ruiz Funes tenim la seguretat de que la glòria de la República serà perdurable i que entre ella i Catalunya hi regnarà sempre una cordial fraternitat.

CAL TENIR-HO EN COMPTE

Els diputats autèntics i oficials de l'Esquerra republicana han tornat a cometre un error de consideració en no volguer votar contra la proposició dels extremistes que protestaven de la sortida del "Buenos Aires".

Una vegada més l'Esquerra posposa l'interès de Catalunya i de la República, als profits particulars del seu partit polític; una vegada més intenta protegir i defensar el que no es pot protegir ni defensar; una vegada més confon el liberalisme amb la demagogia.

La barreja, la confusió i el partidisme de l'Esquerra, arriben a un punt insospitat. Les febleses que sent pels elements pertorbadors de la tranquil·litat i de la República, la situen en una posició falsa i que ha de produir lògicament conseqüències contràries al que es proposa.

Amb tan desatinada conducta socava les possibilitats de l'Estatut, com ho prova el comentari d'un periòdic com "Luz", de Madrid, tan equànime i poc sospitós, en el següent comentari que ha escrit a propòsit de la actitud dels diputats de l'Esquerra:

"No nos sorprende tanto la conducta de la izquierda catalana, que abandonó íntegra el hemisiclo. Con ello ha dejado en viño la sospecha de sus conivencias electorales con el comunis-

Escriuen de Llagostera

En veure la llum el setmanari VIBRACIÓ, portaveu del Partit Catalanista Republicà a les comarques gironines, em plau adreçar una salutació ben afectuosa a tots els companys en ideologia, i d'una manera especial, a tot el poble polític de Llagostera.

Sense cap dubte que, la necessitat d'una publicació com aquesta dintre les nostres encontrades, i precisament nascuda en elles, es feia sentir arreu de tal manera, que per això llur aparició, al ensem que vé a satisfer aquestes manca que hom hi trobava, és un doble motiu de satisfacció prou falaguer per augurar-li una bona acollida.

En posar-me en contacte amb el poble llagosterec per primera vegada des d'aquestes planes, crec necessari que fixi en dues ratlles l'esperit que m'anima al col·laborar-hi ben modestament. No pretinc altra cosa que transcriure-hi la nota local l'alguna transcendència, ja sigui en els diferents aspectes, social, polític, cultural i àdhuc recreatiu; però sempre, dintre d'un marc de màxima serietat i respecte. L'informació, el comentari, la censura o la lloança de tota cosa que cregui guardi una relació directa o relativa amb el nostre poble, serà un altre aspecte de col·laboració, però sempre, i tinc amb això especial interès en repetir-ho, enfocant l'objectiu de tota crònica dintre els principis de la veritat nua de totes les coses per pis bàsic del respecte vers tothom, i amunt de tot.

Aquesta és en línies generals la tasca que des de VIBRACIÓ penso portar a cap.

CORRESPONSAL

L'EXIT DE LA CAIXA D'ESTALVIS DE LA GENERALITAT

La Sucursal a Girona de la Caixa d'Estalvis de la Generalitat de Catalunya ha verificat, des del dia 30 de gener d'enguany al 7 del present mes, les següents operacions:

	Ptes.
Imposicions	710.993'29
Reintegraments	60.200'11
Saldo:	650.793'18

Costa poc de donar a la multitud una bandera; com més llampant i més violada més seguidors tindrà. Però si el canvi de bandera no és un canvi d'esperit, què val?

NICOLAU D'OLWER

mo libertario de Barcelona. Sin embargo, los desórdenes habian afectado a la región catalana y pudieron repercutir más gravemente en su gran urbe. Es cosa de preguntarse ahora qué sería el orden público en Cataluña si el Gobierno central entregase su custodia a la Generalidad en el Estatuto."

Concert Larrieu a benefici de la Cantina escolar

El proper dimarts, dia 16 de febrer, a les 10 de la nit, tindrà lloc en el Teatre Municipal de la nostra ciutat, el concert organitzat per l'Excm Ajuntament a benefici de la benemèrita Cantina Escolar, amb el generós concurs d'el·lègant pianista argentina Elena Larrieu.

El concert es desenrotllarà a tenor del següent programa:

- I
Scarlatti: Dues sonates.
Beethoven: Op. XXVII, núm. 2. (Sonata quasi una fantasia). Adagio sostenuto. Allegretto. Presto agitato.
- II
Prokotiuev: Preludi en do.
Debussy: Clar de lluna. Jardins sota la pluja.
Brahms: Vals.
R. Korsakow: El vol del borinot.
- III
Chopin: Estudis op. 10, n.ºs. 1, 3, 5 i 9. Mazurkes op. 7, núm. 2. Op. 6, núm. 1. Op. 33, núm. 4. Scherzo en si bemol menor.

ASSISTENCIA SOCIAL DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Serveis de Dispensaris a l'Hospital de Girona

Dispensari de Cirurgia general i Ginecologia
 Doctor Coll: dimarts i dijous, 9 matí.

Dispensari de Tocologia
 Dr. Roca Pinet: dissabtes, 9 matí.

Dispensari d'ulls
 Dr. Burch: dilluns i divendres, 9 m.

Dispensari de gola, nas i orelles
 Dr. Riera: dilluns i dijous 3 tarda.

Dispensari de Urologia i llunta Antivenèria
 Dr. Massa: dimecres i dissabtes, 9 matí.

Dispensari de Serveis de Radioscòpia
 Dr. Dausà: dijous i dissabtes, 9 matí.

Dispensari de Serveis d'Infància
 Dr. Pascual: dimarts i divendres, a les 3 tarda, dijous 6 tarda.

Dispensari de Medicina general i cor
 Dr. Sureda: dilluns i dijous, 10 matí.

Dispensari de Medicina general i aparell digestiu
 Dr. Butiña: dimarts i divendres, 10 matí.

Dispensari Antituberculos i malalties de l'aparell respiratori
 Dr. Bosch: dimecres i divendres, 9 matí; dijous 6 tarda.

Dispensari de malalties nervioses i mentals
 Dr. Castany: divendres, 11 matí.

Dr. Sambola: dimecres, 9 matí.

Cures, tots els dies 9 matí i 6 tarda.

GRÁFICAS DARIÓ BAHOLA. — GIRONA

PRIMERA ENQUESTA DE VIBRACIÓ

QUESTIONS:

1.ª DE QUINA MANERA CONCEBIU LA DIVISIÓ POLÍTICO-ADMINISTRATIVA DE LA CATALUNYA AUTÒNOMA.

2.ª DE QUINA MANERA CONCEBIU LA DIVISIÓ POLÍTICO-ADMINISTRATIVA DE L'AVUI "PROVINCIA" DE GIRONA.

Les respostes que ens siguin trameses espontàniament seran publicades, sempre que reuneixin un mínim de condicions literàries i de breu, i vagin degudament signades.

VIBRACIÓ

SETMANARI CATALANISTA REPUBLICÀ

El senyor que viu a carrer de es subscriu al periòdic.

(data)

EL SUBSCRIPTOR,

Senyor Administrador de "Vibració" - Força, 6, baixos. - GIRONA